

Ιερομόναχος Συνέσιος Αγιοπαυλίτης (1844 - 02 Νοεμβρίου 1929)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

[Η κηδεία του Γέροντος Συνεσίου Αγιοπαυλίτου \(φωτ.μοναχού Δανιήλ Νεοσκητιώτου,1931\)](#)

*Η κηδεία του Γέροντος Συνεσίου Αγιοπαυλίτου (φωτ.μοναχού Δανιήλ
Νεοσκητιώτου,1931)*

Ο κατά κόσμον Φώτιος Ζησιμάτος γεννήθηκε από χωριό Κοντογουράτα της Κεφαλλονιάς. Το 1867 προσήλθε να μονάσει στην Καλύβη των Εικοσάριθμων Αγίων Αναργύρων τις Νέας Σκήτης. Γέροντάς του ήταν ο συμπατριώτης του Πνευματικός Χριστόφορος Τσιμαράτος. «Υπήρξεν αυστηρός στους τρόπους αλλά τέλειος μοναχός και φύλαξ αληθής των διατάξεων τις μοναχικής πολιτείας ... Ετελεύτησεν εις βαθύ γήρας με την πεποίθησιν ότι θα τύχη τις αιωνίου μακαριότητος». Εκάρη μοναχός το 1868. Το 1877 ήλθε να μονάσει ο πρώτος εξάδελφός του, ο μετέπειτα ιερομόναχος Ιωακείμ Σπετσιέρης (+1943).

Γράφει ο Γέροντας Ιωακείμ στα ωραιότατα Απομνημονεύματά του περί αυτού: «Ο ρηθείς Ιερομόναχος Συνέσιος εστίν αληθής μοναχός και αυστηρός τηρητής των διατάξεων τις μοναχικής πολιτείας, τακτικώτατος εις τας ακολουθίας και εις τας λοιπάς διατάξεις του μοναχικού βίου. Ηγείρετο προ του μεσονυκτίου και εποίει, αν και ασθενής, πολλές γονυκλισίας και διά του κομβοσχοινίου τον διατεταγμένον κανόνα, εμέ δε edίδασκε τα της μοναχικής ζωής και με εφώνει προ του μεσονυκτίου, όπως εγερθώ και ποιήσω διά του κομβοσχοινίου τον διατεταγμένον κανόνα. Νηστευτής αυστηρός, ώστε όχι μόνον εν τη καλύβη ευρισκόμενος, αλλά και εις εκδρομήν ή υπηρεσίαν εφύλαττε πάντοτε τα κεκανονισμένα, ώστε Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευήν ούτε έλαιον ούτε οίνον εγευόμεθα, οπουδήποτε και αν ευρισκόμεθα, εσθίοντες άπαξ της ημέρας, εκτός εάν συνέπιπτεν εορτή και καταλύσιμος ημέρα. Ο Ιερομόναχος Συνέσιος άνευ της θελήσεώς του μετά ταύτα ανεβιβάσθη εις τον θρόνον της ηγουμενίας της Μονής του Αγίου Παύλου και εκυβέρνησε το εμπιστευθέν αυτό ποίμνιον καλώς».

Στη μονή του Αγίου Παύλου ηγουμένευσε τρεις φορές: 1905-1908, 1913-1914 και 1912-1920. Η μονή τον αναγνώριζε και τον χαρακτήριζε ότι ήταν «χρηστός και ασκητικότατος μοναχός, δόκιμος δε πνευματικός».

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 2.11.1929.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Ιωακείμ Σπετσιέρη αρχιμ., Απομνημονεύματα, Αγιορειτική Μαρτυρία 7/1990, σσ. 112- 113. Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Προσκυνητάριον της Ιεράς Μονής του Αγίου Παύλου, Άγιον Όρος 1997, σσ. 58 καί 64.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α΄ - 1901-1955, σελ.227-228 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*